

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdajih, in sicer: vsakotek in petek, zjutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . gld. 6.—
pol leta . . . . . 3.—
četrt leta 1-50
Posamično številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1-20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdaje).

Uredništvo in odpravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zadej. — Urednik sprejemlje stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu. Neplačanih pisem ne sprejemlje ne uredništvo ne upravnništvo.

Oglašitve in poslanice se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vseletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. petih vrsticah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Goriško lahonstvo.

Zgodovina nas uči, da janičarji so bili najhujši turski vojaki, ki so šli z navdušenjem v vsaki boj ter so najbolj divje se bojevali baš proti onim narodom, iz katerih so jih bili Turki nabrali.

Kakor v bojih ti zgodovinski janičarji, tako gredo današnji dan na politiskem polju renegatje proti onemu narodu, iz katerega so prav za prav vzrasli.

Ne hodimo daleč, temveč poglejmo si na kratko kar naše goriške razmere. — V Gorici se velikanski večini prebivalstva pretaka po žilah slovenska kri. Nekdaj je bila Gorica majhna, neznanata. Pozneje, ko so pomenjali strahovi pred raznimi sovražniki, ko se je pričelo novo gibanje med prebivalstvom v državi, ko se je pričel preobrat, ki je popolnoma preobrazil splošne odnose, je začela, kakor druga mesta, tako tudi Gorica rasti. Iz okolice in od drugodi, največ seveda iz slovenskih krajev, so hodili ljudje v mesto, kjer so se nastanjivali.

Bili so časi, ko ni bilo ne duha ne sluha o kakih narodnostni zavesti, ne med našim narodom na Goriškem, pa tudi ne pri drugih narodih v državi.

Avstrijski diplomatje so izkoriščali tako ugodno priliko ter so delovali z vso silo, da bi Slovane ponemčili, oziroma po naših pokrajinah poitalijancili. Kakor so bile drugodi med Slovenci po mestih le nemške šole, in se je govorilo z večine le nemški med omikanci, tako je pričelo postajati pri nas vse italijansko. Slovec, ki je prišel v Gorico, se je moral posluževati laščine, ako je hotel kaj opraviti in kaj veljati, svoje otroke je moral vzgojiti v laškem smislu, ter na sploh se kazati Laha! Oče je bil še Slovenec, otroci pa so postali že „pristni“ Italijani! Tako je bilo nekdanj, tako se pred nedavnim časom, in tako je deloma skoro še današnji dan. Priročno je v Gorico tudi nekaj Lahov iz kraljestva, in časoma se je iz te zmesi, iz par pravih Italijanov in iz velikega števila slovenskih odpadnikov porodilo — goriško lahonstvo! Da se je pa to sploh zgodilo, za to gre zasluga raznim avstrijskim vladam, ki so podpirale raznaro-

devanje na vso moč, in je še podpirajo, le s to razliko, da raznardevanje nekdanj jim je šlo hitro izpod rok, a današnji dan se mu postavlja po robu — narodnostna zavest med Slovenci!

Ko se je vzbudila narodnostna zavest med našim ljudstvom, tedaj so se visoki gospodje na visokih c. kr. stolicah prestrašili, in jeli so se hujše pritiskati, da bi poitalijančevanje ne ponehalo, temveč tim hitreje in tim uspešneje napredovalo, kakor se trudijo še današnji dan goriški „kaporijoni“, odpraviti slovensko mestno solo, da bi se tim ložje poitalijančevalo vse, kar je slovensko.

Zavednost pa stavlja bran potujčevanju, le žal, da zavednosti je še vedno premalo! Če bi bila ta večja, če bi se bila vzbudila poprej ter prodrla na površje z močnejšo silo, in pred vsem, če bi bile oblasti svoj čas upoštevale paragrafe o ravnopravnosti ter bi ne bile postopale skozi in skozi le raznardevalno, tedaj bi bila morala — kar je popolnoma naravno — Gorica biti že zdavnaj v slovenskih rokah!

Ali vladni aparat je z vsemi mogočnimi pripomočki potujčeval, in vzraslo je — goriško lahonstvo! To lahonstvo, podprto od zgoraj, je izsesavalo — in še izsesava — goriške Slovence, jih je gledalo čez ramo ter smatralo le službojočim življenjem, dokler se ni kar bliskoma pojavila med našim ljudstvom zavednost.

Ou tedaj pa je nastopilo goriško lahonstvo pota — barabstva! Izzivanje na izzivanje, zasramovanje, žaljenje, pretepanje itd., vse to nasproti Slovincem je bilo in je še vedno na dnevnem redu pri goriških lahonih. Vzgoja pri tem lahonstvu je taka, da se bore malo skrbti za pouk, za prepotrebne reči temveč že v mladosti se vadi isto v postopanju in v z njim združenem barabstvu. Saj se spominjate, kaj smo povedali v listu o šolstvu na Goriškem! Najmanjši procentni stavek v obiskovanju ljudskih sol ima — Gorica, glavno mesto v deželi! Kar na stotine otrok ne pohaja šole — in kaj je analfabetov! Za glavo se mora človek prijeli, če čita to, in zdeti se mu mora neverjetno — čeprav je britka resnica! — Je li potem čuda, da

deset let. Izpod črne baržunaste kape na vogle sta se mu spuščala doli čez seneci dva šopa las, katere je on v svoji mladosti imenoval plave, dasi so bili rudeči, in jih je s ponosom imenoval plave tudi sedaj, ko so bili že takó sivi, da je na njih belkasta boja najbolj prevladovala. Njegov medli, pirgljevi obraz se je jako ožil proti bradi, na kateri so, ko je govoril, plesale redke in kratke dlake, iste boje kakor lasje. Dve sivi očesi pod gostimi obrvi sta še kazali nekaj ognja, a v tistem suhem obrazu, ter v družbi z nekimi na koncih umetno stisnjenimi in na sredi vzdignjenimi ustmi, sta izražali le njegovo veliko samozadovoljnost.

Na roki je držal krasnega sokola, ki je kazal, da mu grofovo božkanje jako ugaja; kajti sedaj se je golčaje zadovoljno prijetno pripogibal pod njegovo roko, sedaj pa je našopiril perje in se zaganjal v roko, katera ga je gladila, a jo je vendar le krotko kljuval. Ko je sokolar stopil v dvorano, je razumni ptič takoj spoznal učitelja, ki ga je bil udomačil, in je jel mahati s perutama ter glasneje golčati, kakor da bi ga vabil, naj ga vzame na roko.

„Torej“, je vprašal gospodar sokolarja, „se vračajo iz Bellana?“

vzrasle iz tiste mladine toliko izzivaveč, toliko barab?! Pa, vse to je „latinsko!“

Polg slabe vzgoje skrbi vse laško javno mnenje in časopisje za to, da se vcepilja že mladini v srca srd proti slovenskemu prebivalstvu v Gorici, in proti Slovincem sploh. Vsa uprava slavnega magistrata goriškega je politiško barvana, vse se dela tam le za visoko italijansko politiko, vse veselice, vsa društva, z jedno besedo vse je naperjeno proti Slovincem, pa naj bo prilika za to umestna ali neumestna.

In vse to se godi ob vednosti in ob dovcljenju činiteljev, ki so poklicani v deželo v znamenja miru in sprave, ki pa v nasprotju s svojimi dolžnostmi trosijo nemir in prepir med prebivalstvo ter dopuščajo, da se žali Slovence v Gorici, kakor se baš poljubi goriški fakinaži!

Kako lepó je videti n. pr. na Travniku, kadar goriške barabe pojo pesem, v kateri žalijo slovenski del meščanstva ter ga podó iz Gorice, c. kr. redarstvene organe v nižji ali višji službi, kako lepo mirno poslušajo izzivajoče besede, naperjene proti Slovincem, — in c. kr. ušesa ne čujejo nikakega žaljenja, nikakega izzivanja! Zakaj ne? Za to, ker Lahom nasproti Slovincem je dovoljeno vse! Za Lahe vlada na raznih c. kr. stolicah največja popustljivost, ali nasproti temu vtaknejo Slovence takoj v luknjo, ako se predrzne tudi le v odgovor, zaklicati kak „živio“. Koliko Slovencev je že čepelo po zaporih radi Italijanov in Italijanom na ljubo, kako strogo se je že postopalo s Slovenci Italijanom na ljubo, in kako rahlo se je nasprotno delalo že z Italijani, tudi v slučajih, ko je moralo javno mnenje glasno izraziti svojo nejevoljo o „dvojni meri!“ Toda pač, saj živimo še vedno v deželah, katerim so nadeli ime: „dežele neverjetnosti!“

Slovenska zastava na „Sol. domu“ se je morala skriti lahonškemu barabstvu na ljubo, mladenka, cvet goriškega lahonstva, je metala kamenje v Šolski dom, in se sedaj je niso našli!! Kako hitro pa so sneli slovensko zastavo s „Sol. doma“! Jedno kot drugo, vse — goriškemu lahonstvu na ljubo! „Lasse pur“ so prenehali peti, prišli

„Da! Miha in njegov sin Arrigozzo sta ravno izstopila na carneškem bregu.“

Gospodar je oddal sokola dvorjaniču, kateri jo odšel; on pa je čakal s sokolarjem brodarja, ki sta kmalu vstopila. Oče je bil že staričast mož, sin pa lep mladenič prilično pri sedemindvajsetem letu.

„Kake vesti si donesel?“ je vprašal grof starca.

„Take, da Bog pomagaj.“

„No, povej mi, kakó je bilo.“

„Glejte, takó: Pozvonil je zvon in na nadvladikovem mostovžu se je prikazal neki brezbožni obraz z drugimi tremi ali štirimi pisarji in farizejci. Ondi je začel klepetati, in je klepetal, da ni bilo konca ne kraja, ter je privlekel na ven neke stare pergamente, katere bi še najbolje porabili, če bi vanje zavijali slanike, in je tolkel z roko po njih, kakor da bi bile morale tiste ovčje kože pritrditi njegovim lažem. No nazadnje je začel krepkeje govoriti in je prišel na dan s to lopovščino: Dobijo se pričé, da so bili Limontini vedno pravi služabniki samostana. — In nadalje je kvasil, da smo morali za to imeti obrito glavo, ter da je le malo časa, odkar smo pustili lase rasti. Ali je mogoče misliti si večjo zagrizenost?“

so z Vincijevo pesmijo „Marameo“ — in dovolila se jim je peti brez ovire, ker žali Slovence! Če bi pa Slovenci le malce kaj storili, kar bi ne prijalo baš goriškemu lahonstvu, ojedaj pa bi bili naši prijatelji na okr. glavarstvu vsi na nogah, in Slovence bi vtikali v luknje in od tam v ječe, da bi bilo joj in gorje!

Tako je in nič drugače! Tiste velike in tiste male oči pri izvestni visoki vseмогоčni gospodi izborni funkcionujejo — vse goriškemu lahonstvu na ljubo!

Ali bo kdaj tega konec?! Da, bo konec, ker mora biti, in tista gospoda, kateri je zagotovljena v našem narodu slava prokletega spomina, mora tudi enkrat izginiti s površja! Tak je zakon narave, in zakon narave pravi tudi, da vse ono, kar je sezidano in postavljeno na temelju krivic in lopovščin, se podere in razprši v prah . . . .

Enkrat bo konec tudi v Gorici krivic nasproti Slovincem, pa naj vodijo nas do tega konca taka ali taka pota!

Svaka sila do vremen!

DOPISI.

Iz Kanala. — Govorilo se je pretleto leto, da dajo farno cerkev kanalsko pobeliti, oziroma znotraj prenoviti. To je v istini tudi jako potrebno, kajti sedanja zunanost cerkve napravi na človeka neprijeten utis, osobito pa že radi tega, ker se ista nahaja v sredi trga in ob cesti; da bi se ta namera le vresničila, in da bi ne ostalo samo pri besedi!

Gledé ure tudi nismo mnogo na bojem nego Goričani pretleto leto na Travniku. Kakor je potrebno v mestu dobrih cerkvenih ur, ravno tako in še veliko bolj potrebno je imeti v trgu tako uro, po kateri se navadno vse žepne in stenke ure uravnava, in baš take nam manjka v Kanalu. — Že več let sem se nam naša stolpna ura pogostoma ustavlja, neredno bije in kaže. — Ker se ta nedostatek vedno ponavlja ter je zaradi tega nezadovoljnost obča, bi bilo želeli, da bi cerkveno oskrbnništvo dalo uro popraviti ali pa si novo omislilo. Domačin.

„Pa tiste pričé so bile tam ali ne?“ je vprašal grof.

„Kaj bi jih ne bilo? Če bi se imelo zopet Kristusa križati, mislite, da bi se jih ne dobilo tudi? Seveda so bile, take pričé, ki bi za smokvino lupino s prisego potrdile, vsake krivičnost, izobčeni gibelini, ki so se že davno prodali vragu.“

„In takó, kaj je bilo potem?“

„No, potem, ko je končal tisti lisjak, je začel govoriti pa naš odvetnik Lorenzo da Garbagnate. Zanimal je odločno, da bi mi bili opatovi služabniki, in rekel, da je že čez sto let, kar mu plačujemo le glavni in pašni davek in desetino, kakor je pravično, in mu pomagamo pri branju oliv in kostanja, in opravljamo vožnje in kar je naša dolžnost, in nič več. In nazadnje je izrekel še neko besedo, neko čudno besedo, ki je bila prava za nas. . . Ali se spomnjaš ti, Arrigozzo?“

„A, res“, je odgovoril sin, „spominjam se, da je imenoval nekaj. . . nekako posebno pravico. . . neko pravico. . . to je nekaj takega, česar nisem še nikdar slišal.“

„Gotovo je rekel, da niste več služabniki po pravu, ki se zove prescrizione (zastaranje), je pomagal grof. (Dalje pride).“

MARCO VISCONTI

ZGODOVINSKI ROMAN

Italijanski napisal Tommaso Grossi.

(Dalje)

Dan, v katerem je bila obravnana ta pravda, se je že nagibal k večeru. Grofov sokolar je z nekega stolpča na sprednjem delu gračú gledal doli po jezeru, da bi videl, ali se vrača kaka ladjica iz Bellana. Ko je že dolgo časa gledal, je konečno zapazil v daljavi rujavkasto jadro, ki je postajalo vedno večje, in se bližalo, in ko je dospela h kraju ladjica s tem jadrom, je šel hitro naznaniti to svojemu gospodarju.

V krasno opravljeni dvorani je sedel ta na mehkem naslonjaču, a pri njegovih nogah na nizki pručici je bil videti lep dvorjanič, živahen in mil kakor mladi bog ljubezni. Deček, ki je radi svoje službe moral sedeti ondi tih in miren, se je kratkočasil s tem, da se je skrivaj igral z velikim lovskim psom, ki mu je odgovarjal dvigujé ušesi, migaje z repom, in včasih celo s kakim skokom.

Grof Del Balzo je imel skoro pet-

Iz Bolca 13. febr. V 5. številki „Primorca“ v dopisu „Od nekod“ razpravlja „Mišček“ veliko (!) potrebo delavskega bral. društva — po svojem vkusu. Društveno življenje je tu res žalostno — a krivda je v občinstvu samem. „Mišček“ ne more niti umeti, v kako burnih časih smo, in kake energije je bilo treba, da je bila ustanovljena pred 24 leti narodna čitalnica — in komu? — Bolčarom! Kdo je kriv, da se ni čitalnica nikoli mogla ponasati z obilnim številom družbenikov? Dopisnikova mladost ne opravičuje njegove trditve, da se ni nikdar vabilo tržanov v čitalnico. Res pa je, da so čitalničarji vedno od početka vabili in prigovarjali tržane k pristopu, posebno pa z društvenimi veselnicami, katere so vedno z velikim naporom v ta namen prirejali. Pri čitalnici ne iščite ovir, da nima Bolca svojega moskega pevskega zbora, ker dobro veste, da tega sploh ni bilo mogoče ustanoviti pri vsej dobri volji.

„Intelligence“, kakor imenuje g. dopisnik duhovstvo in učiteljstvo (ker više intelligence sploh čitalnica nima) pa je, in je bila edina želja, vse sloje tržanstva zvabiti v svoj krog. Smešno! Ne živi li ona umišljena „inteligencia“, ki je iz ljudstva izšla, tudi s priprostim ljudstvom v najožji zvezi? Kdaj se je slišalo, da bi „inteligencia“ prezirljivo se obnašala proti ljudstvu? G. dopisnik, niste li še nikdar videli v čitalnici našega kovača z delavskim predpasnikom in tik njega č. g. dekana, in niti jednemu niti drugemu ni prišlo na um — kar prihaja vam! To ste morda imeli priliko drugod opaziti, a pri nas ne. Duhovščina in učiteljstvo so nikdar ne ogiba ljudstva, kajti potem bi v svojem poklicu ne delovali.

Devolj značilno je to, da je osnovalni odbor delavskega bralnega društva, stopivši v dogovor s čitalničnim odborom, sprejel povsem nazore slednjega, ter pristopil čitalničnim udom. Čitalničnega odbora namen je edino le — tudi druge sloje tržanstva zvabiti v društvene prostore.

Poglejmo si delavska bralna društva drugod, n. pr., kedo vodi v Gorici vsa delavska in podporna društva — mari priprost dninar? Drugod si stejejo nižji sloji v ponos, da se pristevajo društvom, katera vodi „inteligencia“. Se li bode kmet ali rokodelc učil omike le med svojevrstniki, ali le po listih? Nikakor! Vse socijalno življenje je osnovano na tem le pravem principu, da zmožnejši vodi nezmožnega — a naopacnih slučajev ne najdete nikjer, niti v prirodi. Obraten red je početak anarhije!

Bolčani! Čitalnica je Vaše narodno ognjišče, njen odbor radostno vsprejme vsakega dostojnega tržana. Tudi čitalnica goji iste smotre, to je ustanovitev moskega pevskega in tamburškega zbora. Dopisnikova sveta dolžnost tudi po svojem poklicu bi morala biti — jediniti, a ne razdvajati, ter izbijati raje neopravičene predsodke. Čitalničarji bodo vsi podpirali Vaše delovanje, ako se držite načel jedinjenja.

Kakor vam je znano, ni čitalnica vezana na sedanje prostore. Ako se spozna potreba, počiste si lahko tudi drugih, po volji večine društvnikov. Torej kakor lahko vidite, imate vse pogoje Vašega prihodnjega delovanja v — čitalnici. Čemu dve slabi društvi — mesto jednega krepkega.

Edino to „nasprotstvo“, ako hočete čitalnični vzvišeni smoter tako imenovati, goje nekateri čitalničarji proti novemu društvu, in vsak trezno misleč mora tudi to „nasprotstvo“ odobravati. Svetujemo vam torej, da prej dobro premotrite naše razmere, in ne kreati onih, ki so se vedno žrtvovali nad svoje moči v prosep društvenega življenja.

Bolčani! Vaše narodno ognjišče je bilo pred 24 leti ustanovljeno od blagega pokojnega dekana Kobala za Vas, njega se oklenite!

Domace in razne novice.

Imenovanje. — Ravnatelj gimnazija v Pulju g. Anton Stitz je imenovan ravnateljem na Maksimilijanovem gimnaziju na Dunaju.

Dr. Blaž Quarantotto, notar v Tolminu je bil dne 3. t. m. zaprižen kakor tak ter je pooblaščen, da v svoji lastnosti dela notarska pisma v nemškem, italijanskem in slovenskem jeziku. S tem je rečeno, da ima mož pač dovoljenje, da napravi pisma v slovenskem jeziku, a še sedaj ne vemo natančno, če je tudi res sposoben slovensčine pisati, da bode mogel uradovati v okraju, ki je čisto slovenski, kakoršen je okraj tolminski. — Prosimo obvestiti.

Dopolnilna volitev v deželni zbor.

— Italijansko politično društvo „Unione“ je imele pretekli teden sejo glede na dopolnilno volitev v deželni zbor. Trde, da niso prišli do nikakega zaključka, kedo da bo kandidat za to volitev. Slišimo, da tudi „Circolo cattolico“ ima posvetovanja radi te volitve.

Včerajšnji „Corriere“ pa je naznanil, da „Unione“ je zbrala kandidatoma dr. Eggerja, nekaka dr. Pajerja! „Circolo Cattolico“ baje namerava kandidovati dr. Canettija.

Kaj stori vlada pri tej volitvi, katere vsepah ima biti tak, da dobimo za deželnega glavarja moža, ki ne bo plesal brezobzirno po taktu laških mogotcev, temveč se bo oziral nepistransko na vsa vprašanja cele dežele?

Tu homo videli, ali ostane še nadalje na površju tista ohola laska prevlada, katera je deželi na sploh, in Slovincem še posebej, že toliko škodovala, ali hoče končno vlada urediti razmere tako, da se bo delalo jednako za vse!

Proti vipavski železnici se zopet oglašajo Italijani, ker dež. odbor misli končno izpolniti nalog iz leta 1892., s katerim mu je bilo naročeno prispeti s 100.000 gld. za zgradbo te železnice. V dež. odboru imajo za sedaj večino Slovinci, ker predsednik ne glasuje in je torej dr. Verzeznassi osamljen. Razlogi, kateri navajajo proti železnici, so znani. V prvi vrsti povdarjajo, da železnica v kupčijskem oziru ne bo vezala Vipavske doline z Gorico tako, kakor so mislili, ker so se med časom nekatere črte predručile itd. Ali taki izgovori so le izgovori, pravi vzrok je le ta, da Slovincem ne privoščijo ničesa in zato jim povsodi delajo ovire, nasproti temu pa se potezajo z vso silo za furlansko železnico, ki životari ob samem deficitu in ob državni garanciji 60.000 gld., dočim je jasno kot beli dan že danes, da Vipavska železnica bo uspevala dobro.

Upamo, da storé naši poklicani činitelji vse potrebne korake pravočasno, da se laske nakone proti Vipavski železnici prepregijo.

Častno diplomu je dobil sin dr. Vincija od goriske „ginnastike“, ker je uglasbil pesem „Marameo“, ki žali Slovence.

Oče vabi Slovence v svojo pisarno, in rad govori slovenski, ker mu dobro diše slovenski groši, sin pa ima v svoji sobi častno diplomu, kako zna žaliti goriske Slovence ter jih poditi iz Gorice proti Solkanu!

Slovinci na deželi, kateri ste doslej zahajali v pisarno dr. Vincija na Kornu, zapomnite si to! Omikancem našim na deželi pa kličemo: Učite, učite, učite!

Ora si canta così. — Neki Goričan je bil tako prijazen, da je nam včeraj dopoludne poslal po pošti popravljeno „Gorizia sciava“ tako, kakor jo pojó sedaj zadnje dni. Namesto „cari burioni“ so postavili besede: „brutti buffoni, namesto „dei cari due santi“ (Sv. Ciril in Metod) pa „dei porchi dō santi“!

Kaj takega more peti le kaka gorška lahonska baraba, drugi človek bi ne mogel izražati takih pojavov duševne propalosti.

Na listku je od spodaj napisano: Musica di L. Vinci, Parole di V. D. R. C.!!!

Ime „pesnika“, ki je zložil tekst, ni se znano; morda pa tiči pravi za gorenjimi pikami?! Izvemo ga že! Ime „pesnika“ se drži nekam tajno, kar kaže, da bi prizadetu možu ne bilo ljubilo, ako bi prišlo v javnost, kdo da je zložil pesem, ki žali Slovence; drugače bi ga gotovo javno proslavljali, kakor sina dr. Vincija!

Nekdo, ki bo pomagal peti „marameo“, utegne priti v Gorico. Prijatelj našega lista „ein treuer österreichischer Görzer“ piše nam v nemščini dne 13. t. m. tako-le: „Draga „Soča“, bodi pozorna! Včeraj zvečer je dospela žena znanega irredentovca Petra Favettija iz Trevisa incognito v Gorico. Danes v jutro se je odpeljala v Trst, da se tam pogovori z namestnikom in z italijanskim konzulom, kaj je potreba ukreniti, da zadobi njen mož pomiloščenje. Ako dobi upanje le do žarka cesarske milosti, tedaj se poda na Dunaj v avdienco pred Njegovo Veličanstvo, da poprosi tam na kolenih za pomiloščenje.

Peter Favetti je bil svoj čas enoleten prostovoljec, sedaj pa bi rad služil še 2 leti, če potreba, samo da se mu le kazni odpusti“.

Dokler prosi, zlata usta nosi, kadar vrata, hrbet obrača, tako pravi naš slovenski pregovor, in tako bo tudi, če v istini tisti znani Peter Favetti zadobi pomiloščenje. Ni verjetno, da bi se mož skazal hvaležnega, ako bi bil deležen cesarske milosti, kajti pokazal je kot avstrijski vojak že jasno, kako mišljenje in kako nagnjenje ima do Avstrije, iz katere je ušel v „blaženo domovino“ — Italijo, v nadi, da mu pojde v njej bolje kakor v Avstriji. Sedaj pa sili nazaj.

Irredentovec na Gorškem imamo že tako preveč, in zato vlada menda ne bo tako slepa, da bi jemala nazaj tako nevarne življenje, kakor je tisti Peter Favetti. Taki naj le ostanejo izven črnozlatih obmejnih kolov v Italiji, kamor jih je gnalo srce.

Furlanski učitelj in deželni šolski zalog. — Na Dunaju laški učiteljski odposlanci niso hoteli podpisati spomenice skupno s Slovinci. Sedaj pa se oglašajo javno proti ustanovitvi dež. šol. zaloga, in neki „maestro friulano“ trdi v „Sentinelli“, da rajše strada, kakor pa da bi izdal domovino, namreč, če bi se potegoval za deželni šolski zalog! S takim ljudmi pač ni več mogoče resno govoriti!

Ali so ti laški učitelji tako preslepljeni, ali jih imajo goriski kolovodje tako na vrvi, ali pa so jim objubili kake skrivne podpore! Mogoče, ker gospodarji v deželi so še vedno Lah!

Pri rešitvi tega perečega vprašanja v dež. zboru spoznamo voljo vlade!

Pustni terek v Gorici. — „Korso“ na pustni terek propada od leta do leta. Par našemljencev v ostudnih, grdih maskah, ali namazanih po obrazu, se podi in vozi po Travniku, drugega ni nič. Le v nekem vozu smo videli par fantičkov v lepih kostumih.

Na Travniku sta prišli tudi dva štiri-uprežna voza barona Locatellija in gospé Abramovic-Ritter, ali sta kmalu izginila, ker so gospoda uvideli, da med tako družbo vendar ne spadajo....

„Confetti“ so leteli na vse strani, ljudstvo se je gnjelo, vmes pa je z vozov „korsa“ donel „Marameo“ pred c. kr. ušesi c. kr. redarjev in redarstvenih uradnikov!

„Gorizia italiana“ se je na pustni terek popoludne kazala v pravi luči....

Hitro uradovanje. — 10. t. m. se le je bila zaslšana na okrožni sodnji ona Marija Lovišček, katero je zadel kamen na dan 2. decembra lanskega leta v „Solškem Domu“. Opravila ni kdo ve kaj, ker se bo še vršila preiskava; kaj ista vse dožene, povemo svoječasno. — Tukaj moramo le pohvaliti slavno redarstvo, katero je tako hitro uradovale, da je bila žena zaslšana že pretekli petek!! Pa kako tudi naj bi bila prej zaslšana, ker ni mogoče najti one mladenke, ki je vrgla kamen v „Solški dom“!! — Redarstvo je ne more najti — čeprav že vrabci po križni ulici čvjkajo, kdo je bila tista nadepolna mladenka!! Sedaj jo počiste menda sodnja sama. — Radovedni smo res, kako se skonča ta reč, in koliko časa bo še trajala?!!

Koliko so vredne italijanske šole v Gorici.

— Pred nekimi tedni je zaprosila obupana mati slovenska voditelja slov. šole, naj bi se ji sprejelo sinka v šolo. Ta je pred dvema leti hodil v Slogino šolo; a roditeljem je bilo zažugano, da morajo dati otroka v italijanske šole, sicer izgubi oče službo. Sedaj je hodil otrok 2 leti v ljudsko šolo k Edingu, z njim je bilo tudi drugih 8 Slovincem. Tam niso mogli napredovati, ker učitelj se ni mogel posebej z njimi pečati — torej jih je zanemarjal.

Žena je trdila, da v 2 letih se otrok ni ničesar naučil, ampak le boj poreden in razbrzdani je postal. Prosila je, naj bi se usmilili otroka vsaj toliko, da bi pristopil k sv. obhajilu itd. — Kakor ta mati, spoznajo tudi drugi zapeljani roditelji, ki dajajo otroke v italj. šole — samo da ne bode prekasno — ker čas mladosti in učenja vteče in se ne vrne več!

Kako delajo renegate z nami.

11. t. m. popoludne, ko so otroci odhajali iz otroškega vrta v ulici Barzelini, je prestopil 4 letni deček Semit ulico, in da bi se ognil mimo gredočemu vozu, je stopil nevede pred vrata št. 9, obrnen proti ulici. Kar na enkrat ga od zadej popahne Marija Podgrivic tako, da z dolgoma pade na obraz v veliko blato.

Otrok, ves prestrašen, si ni upal skoro dihati, sosebno ker je vrh tega Podgrivic vpila in klela nad dečkom „mostro di sklaf“.

Postrežnik je tudi dobro ozmerjala in obsula s „sklava“. Sosedje so bili vendar toliko usmiljeni, da so otroka deloma osušili in potolžili. Slovinci, tako delajo renegati z nami!

Občen shod za poučevanje svojih članov bo imelo slov. kat. delavsko društvo v nedeljo, t. j. 19. dne t. m., in sicer ob 10. uri predpoldne v Wanekovi gostilni na Gorisčeku, ob 3. uri popoldne pa v St. Petru v prostoru društva „Zveze“. Delavci so vabljeni, da se udeležijo shoda.

Shod za „Krojaško zadrugo“ v gostilni g. Katnika je privabil tudi nekaj gospode z dežele. Iz Komna, z Nabrežine in iz Cerknega so prišli krojači, kateri bodo vsaki v svojem okraju širili to idejo.

Govorili so gg. Bajt, Poveraj, dr. I. Pavlica, ki so vsi spodbujali k zaupanju in agitaciji. Zlasti je razveselil zborovalce č. g. kurat Rojec, kateri je naslikal uspeh zadrugnega življenja v Biljah, kjer imajo posojilnico, zadrugno opekarno in kmetijsko družbo. To zadnje so še le ta dni osnovali. Povedal je, da ga je referent v tehnološkem muzeju na Dunaju uprav prosil, da naj snuje zadrugo po Gorškem.

Dr. J. Pavlica je poročal, da se tudi vrli češki krojači v Pragi osnovali v novim letom podobno zadrugo ko mi in da v kratkem odprejno prodajalico (krajčevska tržnica na sukna). — Živeli bratje češki!

Za „Krojaško zadrugo“ je do zdaj oglašeni nekaj čez 200 deležev. Zadnji je pristopil dežavec Jožef Černic z Vrha pri Rubijah z osmi mi deleži. Čast žuljevim rokam! Rojaki, pristopite kmalu, in sicer vsaki z več deleži. — V kratkem bo imela zadruga občni zbor.

Kmetijska družba v Gorici. — Dne 12. t. m. je bila volitev 7 zastopnikov v osrednji odsok goriske kmetijske družbe. Izvoljeni so bili: Jak. Cristofolletti, Art. Devarda, Jos. Lappizer dr. Fr. Marani,

Ant. Nigris, dr. Karl Venuti, in dr. Verzeznassi.

Kakor povsodi, tudi tukaj sami Italijani — in novega Slovence!

Strasno navdušenje je moralo vladati v terek zvečer v goriskem gledališču, ko so na markaradi kričali: Viva Vinci! Viva l'istria! Viva Trieste! Zraven seveda tudi „fora i scavi“ ter peli so — „Marameo“. Tak hrup je bil in tako „navdušenje“, da je moral policijski komisar poseci vmes ter prepovedati nadaljevanje.

To je moralo biti res kaj izvenrednega!

„Slovenska čitalnica“ v Gorici je končala svoje predpustne veselice z običajnim velikim plesom v nedeljo dne 12. t. m. Kljub slabemu vremenu se je bilo zbralo isti večer mnogobrojno odličnejše slovensko občinstvo iz mesta in okolice v čitalniških prostorih, da se zabava pri prijetnih zvokih vojaške godbe. Ples je bil jako živahen, da je več let ne tako, in plesalo se je do ranega jutra. Želeti bi bilo, da bi se tudi priletnejši gospodje neplesali udeleževali takih plesnih zabav, a do sedaj so se še vedno odlikovali z odsotnostjo; par uric bi bilo treba žrtvovati, da bi bil uspeh našega prvega slovenskega društva čim popolnejši. Upamo, da bode v prihodnje tudi v tem oziru boljše.

Maskarada „Goriškega Sokola“

na pustni terek zvečer se je dovršila nepričakovano sijajno. Ze pred 8. uro se je začela politi čitalniška dvorana, katera je bila po jedni uri napolnjena do zadnjega kotiča, da ni mogla več zadostovati potrebam tako mnogobrojnega občinstva. Plesna zabava je pričela ob 9. uri; sviral je orkester vojaškega orkestra. Mask je došlo v obilici. Kostumi so bili raznoliki, krasni, kar je stalo posebno naše vrle gospice gotovo mnogo truda. Videli si kostume, kakor jih stvarja fantazija, v družbi z raznovrstnimi, ki so posneli po narodnih nošah, ali ki so si se pridobili na maskaradi svoje ime. Vitka, elegantna cvetličarica je šetala poleg ponosne Neuke v krasni opravi z navpik postavljenim slavnikom; Črnogorec je gledal zamorko, ki je pestovala malega črnca, pošne ekspeditrice v uradniški uniformi so pridno prodajale razglednice ter prenašale jih potem adresatom. Črni domini, katerih je bilo kar cel kup, so rožljali s svojimi verigami, da je bilo starega Kranjca v oni lepi narodni noši kar groza. In kaj je bilo še drugih! Vmes pa so svigali Sokoli, katerih je bilo lepo število v društveni opravi, da je družba dobivala se bolj pisano lice. V dvorani je postajalo vedno živahnejše in na obličjih je zorela splošna zadovoljnost. Trg sv. Andreja se je predstavljal originalno in dostojno ter je provzročil mnogo smeha. Vipavska železnica, s katero se je vozil cirkus Fumagali, je trčila med „Znoj“ ob nek brzovlak ter se vsa razdrobila, izvzemši par vagonov, katere je prinesel s sabo cirkusov atlet. V cirkusu so nastopili umetniki-telovadci, ki so s svojimi vratolomnimi skoki in težkimi a lepo izvedenimi vajami želi obilo pohvale. Za šale pa so skrbeli z vsemi mogočimi barvami namazani klovni v širokih hlačah in visokih kapah, potem pa neumni Avgust! Kako je letal okoli in delal burke, da so se mu vsi smejali od srca! Renz bi bil ponosen na-nj! — Vmes pa je svirala posebna cirkusova godba, katera je bila zbrana od vseh strani sveta, kakor se je dalo sklepati po pokrivalih in instrumentih. Menadžerji in muzej stja bila slabeje obiskovana, dasiravno napolnjena z vsakovrstnimi živalimi in starinskimi predmeti, ali kedo bode temu zameril, ko je bilo v dvorani tako mično! Za to pa je bila gostilna „pri zadnjem grosu“ boljše obiskovana, kjer je debel krečmar točil izvrstno kapljico. Na sejni se nam je predstavil tudi bodoči slovenski goriški župan ter nam povedal, da se goriskim Slovincem v narodnem oziru slabo godi, ker se nam vlada preveč s §. 13., kar smo mu vsi radi verjeli. Občinstvo ga je z navdušenjem pozdravilo. Med počitkom je nastopil slavni brzoslikar Zgrafa, ter iznenadil občinstvo v par minutah s tremi krasno dovršenimi slikami. Ples je bil ves čas izvrstno živahen; nenavadno veliko število plesalk in plesalcev se je zabavalo ob njem do zgodnjih ur. — Recimo na splošno: maskarada se je izvršila nepričakovano sijajno ter smemo reči, da je prekosila vse dosedanje, kar nam priča o vsestranskem napredku!

Znamenit koš.

— Poročajo nam: „Nedavno je umrl na Vipavskem 88 letni starček, ki je nekaj dni pred svojo smrtjo pripovedoval o svojem košu to-le: Moj koš je še dober, ali jaz pa nisem za nič. V mojem košu je stalo svoj čas 40 kvintev žganja, 20 centov šibolapstva, 5 kvintalov kimle in 60.000 metlicev v času 40 let. Tačas sem primerno hranil svojo družino, vkupil sem posestva za 1200 gld.; 80 gld. imam še za kako četrtinko in za pogreb z dvema duhovnikoma. Po smrti je bilo še ostalo 55 gld. za pogrebne stroške. Natanko preračunano, vzgledno življenje“

S Kanalskega 14. februarja. Danes je bil položen v Kanalu k večnemu počitku g. France Kofol, c. kr. davkar, ki je umrl v 51. letu svoje starosti. Pokojnik je bil s Tominskega doma in je poznal tedaj ne le naš jezik, temveč tudi razmere našega revnega, od oduhurov izsesanega ljudstva. Bil je v vsakem obziru izgleden uradnik in pri ljudstvu jako pri-

Cepiče
amerikanske trte
 kakor tudi
položnice (kolči) evropskih trt,
 vdobijo se pri posevu
barona Evgenija Ritter pl. Záhonyja
 Cena cepičev, kateri se nahajajo samo
 v omejenem številu je 125 gld. za tisoč, ali
 15 gld. za sto; za kolči evropskih trt je cena
 za tisoč 15 gld. in za sto gld. 1.50.
 Blago se odpošilja franco na kolodvor
 Villa Vicentina; druge stroške prevzema od-
 jemnik.
 Naročila je pošiljati upravnistvu gori-
 imenovanega posestva do konec meseca marca.

Svoji k svojim!
 Priporočam veleslavnemu občinstvu v
 Gorici in z dežele svojo lepo urejeno
brivnico
 na Travniku št. 21, zraven Paternolljeve
 knjigarne in loterije.
 Obljubuje točno in hitro postrežbo, se
 toplo priporočam udani
 68-7 **Anton Pucelj.**

Ivan Premrou
trgovec z jedilnim blagom
 v ulici Parcar št. 10 (v Podturnu)
 v Gorici.
 Priporoča se p. n. slovenskemu ob-
 činstvu v Gorici in z dežele.
 Obljubuje točno in hitro postrežbo.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena trdka
E. Riessner, v Nunski ulici 3,
 (nasproti nunski cerkvi)
 priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu
 svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za vsako-
 vrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrob-
 nih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno svečo itd.,
 vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje
 točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo
 tiskarno šrk na perilo. (P. cl.)

Kuštrin Anton
 trgovec
z jedilnim blagom
 Gosposka ulica št. 23.
 Priporoča svojo zalogo jestvin in
 kolonijalij po jako nizkih cenah.
 Ima zalogo vsakovrstnega olja, na-
 vadnega in najfineje vrste „Luka“.
 Razpošilja naročeno blago tudi na
 deželo po pošti od 5 klg. naprej.
 Obljubuje točno in hitro postrežbo.

Jurij Mose v Gorici
 trgovec z manufakturnim (krojnim) blagom
 v Raštelu št. 7-8
**Ima bogato preskrbljeno zalogo vol-
 nenih, svilnatih in bombažastih sno-
 vij za vsaki letni čas ter perila in
 platna iz samega lana za gospoda in
 kmeta. Najnovejše moderno blago in
 perilo za vsaki stan, bodisi duhov-
 niki, učitelje, uradnike itd.**
 Največja zaloga volnenih ali žimnatih
 blazin za postelje ter pogrinjal, vsako-
 vrstnih volnenih plahitd.
**Vse blago prodaja po tako nizki ceni,
 da se ne boji tekmovalcev. 102**

Odlikovana tovarna
in velika
zaloga vsakovrstnega pohištva
Ivan Doljak
 v Solkanu pri Gorici, nasproti gostilne Mozetiča (Droč).
 Prezema vsako naročilo v mizarški ali stru-
 garski stroki od priprostega do najličnejšega izdelka.
 Izdeluje točno in po najnižjih cenah,
da se ne boji nikake konkurence.
 BOGATO preskrbljena zaloga obkladov (remeša) v najrazličnejših vrstah. **Kulantna postrežba.** ZALOGA vseh, k mizarški in strugarski stroki spadajočih potrebščin.

Išče se
spretnega gostilničarja
 k otvoritvi gostilne v Komnu.
 Oddajalec bode gostilnico
 sam preskrbljal z vinom ter pre-
 puščal najemniku primeren do-
 biček od vsakega litra. Na-
 tančneje se poizve v našem
 upravnistvu.

Domača slovenska gostilna
Fran Valetič
 v Testu v ulici Solitario št. 12
 teči dobro, črno in belo
 vipavsko, istrsko in okoličansko vino.
 Daja se tudi vino na debelo krémár-
 jem in družinam po znižani ceni. — Ku-
 hinja je preskrbljena z vsem potrebnim.
Postrežba točna. Cena primerna,
 Za mnogobrojni obisk se priporoča
 udani
Fran Valetič, krémár.

OGLAS.
 Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem po
 17-letnem praktičnem svojem delovanju v prvih go-
 ristiških izdelovalnicah tebe otvoril
v Semeniški ulici št. 8
 lastno zalogo z izdelovalnico tehnič. razno-
 vrstnih sistemov in višine, v kateri izvršujem
 vsa naročila, ki spadajo v to stroko, kar t.j.
 litre in po najnižji ceni. Referenca o izvršenem
 delu more dati slavno županstvo v Št. Andreju, kjer
 sem izdelal občinsko tehniko.
 Prevzemam v mehansko popravilo vsakovrstne
 uteže, kolesa, sivalne stroje in slinčne reči.
 Imaam glavno zalogo koles prvih ameri-
 kanskih sistemov, katera so pripoznana naj-
 boljše. — Vedno pripravljen na izvrševanje se belež
 udani
KAROL KOMEL.
 20-5 v Semeniški ulici št. 8

Wertheimov
šivalni stroji.
 Priznato najodličnejši stroj za
 družine in obrti, ki šiva brez ro-
 pata, ter ima vsa zboljšanja no-
 vije dobe. Zahtevajte cenike in
 vzorce za šivanje!
30 dnevni čas za poskušnjo. 5
letno pisмено jamčenje.
 Vsaki stroj, o katerem se v času
 poskušnje ne pokaže, da je izvr-
 šten, vzamem nazaj na svoje stroške
 brez ovr. Samo direktno obveša-
 nje z občinstvom brez zastopnikov.
 Zato je prodaja za polovico ce-
 nejša od cen, ki so drugje obi-
 čajne za prve fabrikate.
 Poznate že Wertheimer-Triples
 (Nov patent!)
Nähmaschinen-Versand-Haus
STRAUSS
 Wien, IV. Margarethenstrasse 12.
 Moja gospa je jako zadovoljna z Werthei-
 movim šivalnim strojem, kateri je dobila od Vas.
 Lahko bi, brez ropata, lepo delo, jednako, če
 se šiva močnejše ali slabše blago, vse to je
 vredno občudovanja. Originalni Singerjev stroj
 mojega soseda, ki je stal na obratke gld. 85,
 ni prav nič boljši. Z najodličnejšo zalogo in s
 spoštovanjem **Ferdinand Benz,**
 pošt. uradnik.
 Vares (Dobna) 27. sept. 1898.

SAUNIG & DEKLEVA
 V Gorici — Nunška ulica 14-16 — V Gorici
 Prodajalnica
 in
 edina mehanična
 popravilnica
 sivalnih strojev.
Brez konkurence! V zalogi se na-
 haja nad 100 sivalnih strojev n. pr. za čev-
 ljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje
 se vdobe od gld. 32 naprej.
 V zalogi imata tudi **dvokolesa, puške**
 in **samokrese.**

LINIMENT. CAPSICI COMPOS.
 iz Richterjeve lekarne v Pragi
 pripoznano kot **izvrstno bol ublažujoče**
mazilo; za ceno 40 kr., 70 kr. in 1 gld.
 se dabi po vseh lekarnah. Naj se zahteva
 to **splošno prijubljeno domače zdravilno**
sredstvo vedno le v orig. stekleni-
 cah z našo zaščitno znamko, s „Sidrom“
 namreč, iz RICHTERJEVE lekarne in
 vzame kot originalni izdelek le tako
 steklenico, ki je previdena s to zaščitno
 znamko.
Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“
 v PRAGI.

Krojaški mojster
Franc Čufer v Gorici
 ulica Sv. Antona št. 1.
 Izdeluje vsakovrstne obleke za moške
 po meri, bodisi fine ali priproste.
 Priporoča se svojim rojakom v Gorici in na deželi, po-
 sebno pa častiti duhovščini, učiteljem in učencem ljudskih
 in srednjih šol ter ostalemu občinstvu za obila naročila.

Prva slovenska trgovina z železjem
 v Gorici
Konjedic & Zajec
 (prej G. Darbo)
 pred nadškofijo št. 5.
 Priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega
štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene plo-
ščevine, orodja za razne obrti in pohišnega, štedilna ognjišča,
pečí, cevi in predpečnike, nagrobne križe.
 Vsakovrstne **okove za pohištvo in stavbe.** Prevzemata vse
 naročbe za **vsakovrstno stavbo in druga podjetja.**
 Glavna zaloga za Gorico in okolico
izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.
 Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gosp. **Nussbaum-a**
 v Ajdovščini po tovarniških cenah.
Edina zaloga
najboljšega koroškega Acalon in Brescian-jekla.
 Zaloga **Portland in Roman-Cementa, kmetijskih strojev** iz
 prvih tovarn.
 Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.

Umetno gnojilo „Kopros“
 pripravljeno od **Jak. Henrika Huber,** kemika v Trstu.
Zaloga in prodaja
 pri
Ernestu Stecker & Comp. v Gorici, v ulici Ascoli št. 1.
 Na zahtevanje se pošiljajo programi zastonj.

Pserhofer's Apotheke „Zum goldenen Reichsapfel“
 Wien, I., Singerstrasse Nr. 15.
J. Pserhoferjeve odvajajoče kroglice
 Je staroznano, lahko odvajajoče domače sredstvo. — Te kroglice so iste, ki so znane občinstvu
 že več desetletij pod imenom **J. PSERHOFERJEVE KRICISTILNE KROGLJICE** in se inde-
 ljujejo pristne samo v lekarni „pri zlatem državnom jabolku“, Dunaj, I. Singerstrasse 15.
 Te kroglice stanejo: 1 šk. z 15 kroglic, 21 nč., jeden zavitek 6 šk. 1 gld. 5 nč. Ako
 se denar naprej pošlje, ni treba plačati portu, in stane: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 nč., 2 za-
 vitka 2 gld. 30 nč., 3 zavitka 3 gld. 35 nč., 4 zavitki 4 gld. 40 nč., 5 zavitek 5 gld. 20 nč., 10 za-
 vitkov 9 gld. 20 nč. (Manj kot jeden zavitek se ne pošilja).
Prosimo, da se izrečno zahteva J. Pserhoferjeve odvajajoče kroglice
 in paziti je, da ima pokrov vsake škatlice isti podpis **J. Pserhofer** v rudičih pismenih, katerega
 je videti na navodilu za porabo.
Balzam za ozeblino J. Pserhoferja, 1 posodica 40 nč., novana življenska esenca, ali praške karlice. Balzo
 raztopljajoče sredstvo, ki odziva in krepi ledene, 1 ar
 je polkovan, 1 steklenica 22 nč., 12 stekl. 2 gld.
Trpotčev sok 1 steklenica 50 kr.
Balzam za kožo, 1 steklenica 40 nč., postojno prosto
Stollow „Kola-preparat“ izvrstno sredstvo za okrep-
 ljenje steklenica Kola-vina ali diksira gld. 3, pol litra gld.
 1.50, četrt litra 85 nč.
J. Pserhoferjeva grenka tinktura za želodec, 1 gld.
 Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge tu- in inozemske farmacevtske specija-
 litete, ki so bile po vsih avstrijskih časopisih
 oznanjene ter se na zahtevanje točno in ceno pre-
 skrbljajo tudi predmeti, kojih ni v zalogi.
 Razpošiljanja po pošti vrše se točno, a treba je denar poprej poslati; večja naročila
 po poštne povzetju.
 Pri pošiljavi denarja po poštni nakaznici stane port dosti manj kakor po povzetju.